

6. REGIONALE KONSEKVENSER AF TILTAG I 2003

Det er regeringens målsætning, at der sker en vurdering af regionale konsekvenser af initiativer med væsentlig regional betydning, således at disse kan indgå i beslutningsgrundlaget.

Regeringen udsendte i 2002 en vejledning om vurdering af regionale konsekvenser ved gennemførelse af lovgivningsmæssige og administrative tiltag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i den nærmeste fremtid evaluere anvendelsen af vejledningen og de foretagne vurderinger.

Til brug for den årlige redegørelse om regionaløkonomiske konsekvenser af statslige tiltag gennemført i 2003 er der foretaget en rundspørge i ministerierne om de skønnede regionale konsekvenser. I det følgende gives en samlet vurdering af de regionale konsekvenser af de 28 statslige tiltag, som vurderes at have væsentlig regional betydning. De af tiltagene, som endvidere skønnes at medvirke til en mere lige regional udvikling, kan også findes beskrevet i afsnit 7. Betydningen for den statslige beskæftigelse af omorganiseringer, effektiviseringer mv. er beskrevet særskilt i afsnit 5.

Den samlede regionale betydning af gennemførte tiltag

De 28 tiltag vurderes overvejende at have positive regionale konsekvenser. Flere af tiltagene har fokus på udkantsområder – både ved at have formål, der er rettet mod forbedring af udviklingsvilkårene i udkantsområderne og ved at tage særlige regionale hensyn. Det gælder f.eks. udligningstillægget, sikringen af skoler og dagtilbud i landdistrikterne og fordelingen af midler i tilknytning til reformen af erhvervsservice.

En række nye og afsluttede projekter på trafikområdet forventes at have væsentlige positive regionale effekter. Desuden er der på uddannelsesområdet tale om regionale projekter, som skal styrke kompetencer, der efterspørges af det lokale erhvervsliv.

De strukturelle ændringer på skatteområdet indebærer en koncentration af skatteforvaltningen, der i sagens natur kan medføre øgede geografiske afstande mellem borgerne og skatteforvaltningen i landsdelene. Dette modsvares dog af, at de enkelte kommuner i et samarbejde bevarer den lokale borgerservice (kvikskranke mv.).

I praksis vurderes ulemperne ved ændringerne i skatteforvaltningen beskedne i forhold til mulighederne for at sikre en høj grad af retssikkerhed og effektivitet og mindskes yderligere af den løbende udbygning af den digitale forvaltning på området. Etableringen af Øresundscentret giver endvidere en særskilt forbedring af rammerne for en øget integration i Øresundsregionen.

7. REGIONALPOLITISKE INITIATIVER

Det er regeringens målsætning, at regeringens regionalpolitik afspejles i de tiltag, som gennemføres på alle de politikområder, der kan have væsentlig betydning for den regionale udvikling. Det er f.eks. områder som den generelle økonomiske politik, arbejdsmarkedspolitikken, uddannelsespolitikken, erhvervs politikken osv.

I det følgende gives en bred gennemgang af initiativer og politikker, der kan medvirke til en mere lige regional udvikling.

7.1. Overordnet strategi for den økonomiske udvikling

Mulighederne for en gunstig udvikling i levevilkårene i de enkelte regioner vil i høj grad afhænge af, at der er en sund økonomisk udvikling i landet som helhed.

Den overordnede økonomiske politik sigter efter at føre en holdbar finanspolitik og dermed nedbringe den offentlige gæld, så udfordringen med et stigende antal ældre kan håndteres, uden at der overvæltes finansieringsbyrder på fremtidige generationer. En holdbar finanspolitik kræver, at der er et årligt overskud på de offentlige finanser på mellem 1½ og 2½ pct. af BNP i gennemsnit frem til 2010.

Det forudsætter – udover en stram udgiftsstyring – at der kan realiseres en stigning i beskæftigelsen på omtrent 65.000 personer fra 2003 til 2010. Da befolkningsudviklingen – ikke mindst i udkantsområderne – trækker i retning af et fald i arbejdsstyrken, vil dette kræve en betydelig forøgelse af erhvervsdeltagelsen. Ud over virkningerne af gennemførte reformer, herunder handlingsplanen »Flere i arbejde« og skattenedsættelserne, og et konstateret fald i tilgangen til førtidig tilbagetrækning fordrer det nye strukturpolitiske initiativer, som bl.a. sigter